

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว จากกลุ่มตัวอย่าง 132 คน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุที่เริ่มแสดงอาการ และระยะเวลาในการนอนหลับ โดยใช้สถิติบรรยาย แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ข้อมูลความบกพร่องในการรู้คิด และการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว โดยใช้สถิติบรรยาย แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 2-4

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ เพศ ระยะเวลาการนอนหลับ และความบกพร่องในการรู้คิด ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว โดยใช้สถิติเพียร์สัน ไคสแควร์ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ อายุที่เริ่มแสดงอาการ และการสนับสนุนทางสังคม ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน แสดงผลการวิเคราะห์ไว้ในตารางที่ 5-6 ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ มีการใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Range	หมายถึง	ค่าพิสัย
\bar{X}_F	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่
S.D. _F	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุที่เริ่มแสดงอาการ และระยะเวลาในการนอนหลับ

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าพิสัยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ยของการทำหน้าที่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา (n = 132)

ลักษณะของบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	Range	\bar{X}_F	S.D. _F
เพศ							
ชาย	41	31.06				18	13.93
หญิง	91	68.94				20.26	14.66
อายุ							
			36.94	9.06	20-58		
20-29 ปี	37	28.04	26.76	2.17		20.03	14.50
30-39 ปี	48	36.37	36.08	3.47		13.97	12.96
40-49 ปี	32	24.26	44.38	3.19		22.81	13.46
50-59 ปี	15	11.33	53.13	3.34		25.40	16.63
อายุที่เริ่มแสดงอาการ							
			29.63	9.38	15-54		
ต่ำกว่า 20 ปี	13	9.85	17.62	1.39		22.92	13.47
20-29 ปี	60	45.47	23.58	2.70		20.98	13.97
30-39 ปี	34	25.77	33.67	2.67		14.73	14.44
40-49 ปี	21	15.91	43.67	3.22		21.62	15.02
50-59 ปี	4	3.00	51.25	1.89		19.75	18.82
ระยะเวลาในการ							
นอนหลับ							
			7.31	1.46	3-12		
≤ 6 ชั่วโมง/คืน	54	40.92	5.81	0.65	0.65	25.54	13.28
6.5- 9 ชั่วโมง/คืน	67	50.76	8.03	8.03	0.17	14.97	14.06
> 9 ชั่วโมง/คืน	11	8.32	10.27	10.27	0.65	18.18	12.21

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	Range	\bar{X}_F	S.D. _F
ระดับการศึกษา							
ประถมศึกษา	16	12.13				25.13	15.43
มัธยมศึกษา	19	14.39				21.74	13.48
อนุปริญญา/ปวส.	33	25.00				15.06	12.51
ปริญญาตรี	61	46.21				19.37	14.92
สูงกว่าปริญญาตรี	3	2.27				21.33	14.22

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย พบว่า

ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.94 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 20.26 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.66 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 31.06 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 18 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการ 13.93

เมื่อแบ่งเป็นช่วงอายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.37 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 13.97 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 12.96 รองลงมาคืออายุในช่วง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.04 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 20.03 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.50 และพบน้อยที่สุดในช่วงอายุ 50-59 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.33 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 25.40 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 16.63 และในผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วมีอายุเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 36.94 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.06

สำหรับอายุที่เริ่มแสดงอาการ กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยที่เริ่มแสดงอาการเท่ากับ 29.63 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.38 ในผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุที่เริ่มแสดงอาการอยู่ในช่วง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.47 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 20.98 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 13.97 รองลงมาคือ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.77 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 14.73 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.44 และพบน้อยที่สุดในช่วงอายุ 50-59 ปี คิดเป็น

ร้อยละ 3.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 19.75 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 18.82

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 46.21 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 19.37 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.92 คือ อนุปริญญาหรือปวส. คิดเป็นร้อยละ 25.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 15.06 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 12.51 และน้อยที่สุดคือ มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.27 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 21.33 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.22

นอกจากนั้นยังพบว่าในช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมา ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการนอนหลับอยู่ในช่วง 6.5- 9 ชั่วโมง/คืน คิดเป็นร้อยละ 50.76 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 14.97 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.06 รองลงมาระยะเวลาในการนอนหลับอยู่ในช่วงน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 ชั่วโมง/คืน คิดเป็นร้อยละ 40.92 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 25.54 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 13.28 และน้อยที่สุดพบระยะเวลาในการนอนหลับมากกว่า 9 ชั่วโมง/คืน คิดเป็นร้อยละ 8.32 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 18.18 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 12.21 และมีระยะเวลาในการนอนหลับเฉลี่ยเท่ากับ 7.31 ชั่วโมง/คืน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ข้อมูลความบกพร่องในการรู้คิด และการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของระดับการทำหน้าที่ในผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา (n = 132)

ระดับการทำหน้าที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บกพร่อง (> 11 คะแนน)	80	60.61
ปกติ (\leq 11 คะแนน)	52	39.39
รวม	132	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทำหน้าทีที่โดยรวมบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 60.61 และมีการทำหน้าที่อยู่ในระดับปกติ คิดเป็นร้อยละ 39.39 โดยตาราง ข ในภาคผนวก พบว่า ข้อที่มีคะแนนความลำบากของการทำหน้าที่เฉลี่ยสูงสุด คือ มีความพึงพอใจกับความสัมพันธ์ทางเพศ ($\bar{X} = 1.30$, S.D. = 1.02) และข้อที่มีคะแนนการทำหน้าที่อย่างลำบากเฉลี่ยต่ำสุด คือ ดูแลความสะอาดตนเอง เช่น การล้างหน้า แปรงฟัน สระผม ($\bar{X} = 0.11$, S.D. = 0.33)

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของความบกพร่องในการรู้จัก ค่าเฉลี่ยของการทำหน้าที่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา (n = 132)

ความบกพร่องในการรู้จัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}_F	S.D. _F
ระดับการรู้จักบกพร่อง	9	6.82	27.11	16.28
ระดับการรู้จักปกติ	123	93.18	19.01	14.19
รวม	132	100		

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรู้จักปกติ คิดเป็นร้อยละ 93.18 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 19.01 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 14.19 และมีระดับการรู้จักบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 6.82 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 27.11 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 16.28

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ และระดับของการสนับสนุนทางสังคม ค่าเฉลี่ยของการทำหน้าที่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วที่ศึกษา (n = 132)

ระดับการสนับสนุนทางสังคม	จำนวน (คน)	ร้อยละ	\bar{X}_F	S.D. _F
ระดับต่ำ	5	3.79	41.80	5.81
ระดับปานกลาง	78	59.09	25.13	13.31
ระดับสูง	49	37.12	8.43	7.24
รวม	132	100		

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 59.09 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ 25.13 คะแนน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ 13.31 โดยจากตาราง ก ในส่วนภาคผนวก พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ได้รับความรักความอบอุ่นจากครอบครัว ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.13) รองลงมาคือ มีคนให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทาง ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.93) และ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีคนรอบข้างให้ความเคารพนับถือ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.98)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร ได้แก่ เพศ อายุที่เริ่มแสดงอาการ ระยะเวลาการนอนหลับ ความบกพร่องในการรู้คิด การสนับสนุนทางสังคม ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระยะเวลาการนอนหลับ และความบกพร่องในการรู้คิด ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว โดยใช้สถิติเพียร์สัน ไคสแควร์

ปัจจัย	การทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว		
	Value	Approx. Sig.	ระดับความสัมพันธ์
เพศ	-1.48	.140	ไม่สัมพันธ์กัน
ระยะเวลาการนอนหลับ	0.415**	.000	ระดับปานกลาง
ความบกพร่องในการรู้คิด	0.218*	.012	ระดับต่ำ

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระยะเวลาการนอนหลับ และความบกพร่องในการรู้คิด ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ด้วยการคำนวณสถิติเพียร์สัน ไคสแควร์ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ส่วนปัจจัยความบกพร่องในการรู้คิดกับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($V = .218$ และ Approx. Sig. = .012) และปัจจัยระยะเวลาการนอนหลับพบว่ามีสัมพันธ์ทางบวกกับการทำหน้าที่ในระดับปานกลางของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ($V = .415$ และ Approx. Sig. = .000)

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มแสดงอาการ และการสนับสนุนทางสังคม ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ปัจจัย	การทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	P-value	ระดับความสัมพันธ์
อายุที่เริ่มแสดงอาการ	.258**	.003	สัมพันธ์ต่ำ
การสนับสนุนทางสังคม	.644**	.000	สัมพันธ์สูง

*p < .05

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มแสดงอาการ และการสนับสนุนทางสังคม ต่อการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้ว ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยนำเสนอค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) และระดับของการมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ อายุที่เริ่มแสดงอาการ ($r = .258$) ส่วนปัจจัยที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการทำหน้าที่ของผู้ป่วยโรคอารมณ์แปรปรวนสองขั้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การสนับสนุนทางสังคม ($r = .644$)